

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4919

гр. София, 01.07.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в закрито заседание на 01.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **6114** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по исковата молба на „Т.-I“ Е. със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Агенция по вписванията. Претендира се обезщетение в размер на 327,50 лева, представляващи претърпени имуществени вреди - направени разноски за държавна такса в размер на 27,50 лева и платено адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева във връзка с търг. д. № 674/2019г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, образувано по жалба на търговското дружество против отказ на длъжностното лице по регистрация към Агенцията по вписванията № 20180404154055/08.04.2019г., отменен като незаконосъобразен с влязло в сила решение № 765/19.04.2019г., постановено по търг. д. №674/2019г. по описа на Софийския градски съд, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Искът се основава на чл.28, ал.2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/, по силата на който Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действие или бездействие на длъжностни лица по регистрацията по реда на ЗОДОВ.

Съгласно чл.8, ал.3 от ЗОДОВ, когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. В случая се претендира обезщетяване на причинени имуществени вреди, настъпили в хода на съдебно производство по отмяна на отказ на длъжностно лице по регистрацията. Тоест отговорността за разноски произтича от неоснователно предизвикан правен спор и може да се осъществи по висящия процес, а не с отделен иск.

Производството по обжалване на отказ на длъжностно лице по регистрацията да извърши вписване на заявени пред него обстоятелства е изрично уредено в чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ. Отказът подлежи на обжалване пред окръжния съд по седалището на

търговеца като съдът разглежда жалбата в закрито заседание по реда на чл.278 от Гражданския процесуален кодекс. В тези хипотези не намира приложение разпоредбата на чл.541 от ГПК, която гласи, че разноските по охранителните производства са за сметка на молителя.

Съобразно изхода на спора, сезираният съд с оспорването на отказа на длъжностно лице по регистрацията следва да се произнесе и по дължимостта на претендираните разноски, съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК. Налице е нормативно уредено средство на защита, процесуален ред по който изведеното като искова претенция вземане да се претендира, което изключва приложимостта на исковия ред и обосновава извод за недопустимост на предявения иск с правно основание чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ. В случая, промяната в имущественото състояние представлява платени съдебно-деловодни разноски /чл. 78, ал. 1 от ГПК/ и съответно не попада в хипотезата на чл.28, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, тъй като е налице процесуална възможност за тяхното своевременно присъждане /чл. 273 във връзка с чл.81 от ГПК/. За настоящото производство е без значение дали компетентният съд, отменил отказа, се е произнесъл за разноските. Изменението и допълването на решението на гражданския съд в частта за разноските може да се извърши по опростен ред - чл.248 от ГПК, а не в отделно исково производство.

Следва да се посочи и, че с ТП № 2/2015 г., на ОСС от ГК от ВКС и ОСС от I и II колегия на ВАС, т.7 е прието, че делата по иски за вреди, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на длъжностни лица по регистрация по Закона за търговския регистър са подсъдни на гражданските съдилища.

Предвид съществуващия процесуален ред, по който може да се реализира правото на възстановяване на платени суми, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение и дължима се държавна такса в производството по обжалване, определен в чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ, производството по настоящото дело е недопустимо и следва да се прекрати.

Предвид изложеното и на основание чл.130 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА исковата молба на „Т.-I“ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Т. П. Г. срещу Агенция по вписванията.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. №6114/2019 г. по описа на Административен съд София- град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: